

Şəhidlər əbədiyaşardır

Şəhidlər Vətən uğrunda, onun azadlıq və istiqlaliyyəti yolunda canlarını fəda edərək ölümləri ilə ölüm-süzlüyə qovuşurlar. Xalq məhz onların canı və qanı hesabına azadlıq və müstəqillik əldə edir. Azərbaycan igidləri də vətənin azadlığı, xalqın rifahı naminə mübarizə aparmış, öz canlarını bu yolda qurban verməkdən çəkinməmişlər.

Xalqımızın içərisindən əsr-əsr, qərinə-qərinə igid ərlerimiz, kişi qeyrətli qadınlarımız Azərbaycana şan-şöhrət qazandırmışlar. Qarabağ uğrunda gedən döyüşlər bir daha göstərdi ki, bu Vətən müqəddəsdir və onun yolunda canından keçməyə hazır olan oğullarımız, qızlarımız var.

Ölkənin müstəqilliyinin və ərazi bütövlüyünün qorunub saxlanılmasında müstəsna xidmətlər olan belə qəhrəmanlarımızdan biri də Rafael Əsədovdur.

O, 1952-ci il oktyabr ayının 27-də Gəncədə dünyaya göz açmış, 1969-cu ildə orta məktəbi bitirdikdən sonra Tbilisi Ali Artilleriya məktəbinə daxil olmuşdur. Təhsilini uğurla başa vurduqdan sonra SSRİ Silahlı Qüvvələrinin tərkibində Macarıstan, Vyetnam və Əfqanıstanda qulluq etmişdir.

Gənc kadr mütəxəssis kimi burada onu daha uğurlu, vəzifələr, rütbələr gözləyirdi. Lakin doğma vətəninə baş verən qanlı olaylara dözə bilmirdi. Respublikamız bu dövrdə özünün ən ağır günlərini yaşayırdı.

Zaman-zaman qanımızı içməyə məqam gözləyən ermənilər bəzi xarici qüvvələrə arxalanaraq torpaqlarımıza basqın edir, dinc əhalini vəhşicəsinə qətlə yetirirdilər. Hər gün ermənilər tərəfindən törədilmiş bu qanlı hadisələrdən soraq tutanda Rafael geri - Azərbaycana qayıtmaq qərarına gəlirdi. Nəhayət, 1992-ci ilin noyabr ayında Rafael Əsədov göz açıb boya-başa çatdığı vətəninə qayıtdı. Bir müddət o, Ağdam, Tovuz və Gədəbəydə gedən hərbi əməliyyatlarda fəal iştirak edir. Noyabr ayının 12-də Ağstafa bölgəsində döyüşlərə qoşulur. Düşmənlər bu bölgəni nəzarət altına almışdılar. Atəş səsleri bir an da olsun səngimək bilmirdi. Rafael yaxşı beləd olmadığı cığırla irəliləməyə başladı. Düşmənlər qüvvələrinin bir hissəsi orada qərar tutmuşdular. Müvəqqəti də olsa, qələbələrini onları yamanca sevindirmişdi. Rafael 5-10 metr onlara yaxınlaşıb avtomatı sinəsinə basıb atəş açmağa başladı. Bayaقدan sevincləri yerə-göyə sığmayan erməniləri susdura bildi.

Qismən də olsa, düşməndən intiqam almışdı Rafael. Ancaq bu kifayət deyildi. Ürəyi daha böyük qələbələr uğrunda döyünürdü. Amma... Bu dəfə yaxınlıqda partlayan mərmilərlə Rafaelin özünü susdurdu. Torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda olan mübarizəsini, millətimizin günahsız tökülən qanının qisasını almaq arzularını özü ilə haqq dünyasına apardı o. Lakin onun hünəri, bir hərbcı kimi göstərdiyi

şücaət əbədi olaraq tariximizə yazıldı.

O öz ölümü ilə şəhidlik zirvəsinə ucaldı, ölməzliyə qovuşdu.

Döyüşlərdə göstərdiyi rəşadətə və igidliyə görə ümumilli liderimiz Heydər Əliyev tərəfindən 16 sentyabr 1994-cü il tarixli 202 sayılı fərmanı ilə Əsədov Rafael Əvəz oğlu Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı fəxri adına layiq görüldü.

Düənərimizin qəhrəmanlıq simvolu, bu günümüzün qeyrət salnaməsi, sabahımızın əbədi örnək təmsilçisi olan şəhidlərimiz qaranlıq keçmişimizdən işıqlı sabahımıza boylan azadlıq pöhrələri, yüksəlişə, ucalığa can atan qəlb dünyamızdır. Vətən uğrunda canını qurban verən belə qəhrəmanlar heç zaman ölmürlər. Qəhrəmanlıq torpağa gömülmür, onun əbədi həyat vəsiqəsi var. "İgid ölər, adı qalar!"

Arzu MƏMMƏDNAĞIYEVA.